

ΕΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ. Διά μηνός ες 6. ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ. Διά μηνός ες 7.

Συντάσσεται υπό Δ. Π. κτλ και εκδίδεται εφ' ἑαυτῶν. Τίμη καταχωρήσεως ἀγγελιῶν λεπτ. 15 ὁ στίχος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

Οὐχ οἱ πολλὰ, ἀλλ' οἱ χρήσιμα ἀναγινώσκοντές εἰσι σπουδαῖοι.

(ΑΡΙΣΤΗΠΠΟΣ).

Ἀθήναι, τῆν 24 Μαΐου 1852.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ.

Παρά τοῖς Κ. Κ. Διδασκάλαις καὶ τοῖς ἐπιστάταις τῶν Ταχυδρομείων ἐν τῇ ἡμετέρῃ. Ἐν δὲ τῇ ἀλλεδαπῇ παρά τοῖς Κ. Κ. Ἑλλησικῇ. Προξένου καὶ τοῖς ἰδιαιτέροις ἐπιτόποις τοῦ ἐκδότου.

Πᾶσα δασοληψία ἐνεργεῖται διὰ τοῦ Κ. Ἰωάννου Ἀγγελοπούλου Τυπογράφου. Ἐκδίδεται ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος κατὰ Σάββατον.

Οἱ Ἀθήνησιν ἄρχοντες.

(Συνέχεια καὶ τέλος ἰδ. ἀριθ. 30).

Ὁ Πολέμαρχος ἦν κατ' ἀρχάς ὡς καὶ τὸ ὄνομα δηλοῖ ἀρχηγός τοῦ πολέμου (Ηρόδ. σ 109.) καὶ εὐρίσκωμεν ὅτι αὐτὸς ἐξετέλει πολεμικὰ καθήκοντα μέχρι τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης ὁμοῦ μετὰ τοὺς δέκα στρατηγούς· ἔλαθε δ' ἐν αὐτῇ ὡς οἱ πάλαι βασιλεῖς τὴν διοίκησιν τοῦ δεξιοῦ κέραιος τοῦ στρατοῦ. Φαίνεται δὲ ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ τελευταία περιστασις καθ' ἣν ἀπαντᾶται κληρωθεὶς νὰ λάβῃ τόσα οὐσιώδη ἔργα μετὰ ταῦτα βλέπομεν ὅτι ἐπαυσε πλέον νὰ ἐκτελεῖ πολεμικὰ καθήκοντα, καὶ ἐνησχολεῖτο κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν προστασίαν καὶ ἐπιτήρησιν τῶν μετοίκων, ὥστε ὠμοιάζει εἰς πολλὰ τὸν Praetor Peregrinus ἐν Ῥώμῃ. Καὶ ἰσχυρῶς πληροποροῦμεθα παρὰ τοῦ Ἀριστοτέλους ὅτι ὁ Πολέμαρχος ἦτον πρὸς τοὺς ξένους ὡς ὁ Ἄρχων ἐπώνυμος πρὸς τοὺς πολίτας. (Δημοσθ. Λακρ. 940. Ἀριστοτέλ. παρ' Ἀρποκρ. ἐν λ Πολέμαρχος, Πολυδ. Η. 92, 93.) Ὅλαι αἱ ἀφορώσαι τοὺς μετοίκους, τοὺς ἰσοτελεῖς καὶ τοὺς προξένους ὑποθέσεις πρὸ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς ἐπαρουσιάζοντο ἐνώπιον αὐτοῦ, ὡς π. χ. ἡ Ἀπροστασίας δίκη, ἡ Ἀποστασίας δίκη, κ. λ. Περιπλέον χρέος τοῦ Πολέμαρχου ἦτον νὰ προσφέρῃ τὴν εἰς ἀνάμνησιν τῆς τοῦ Καλλιμάχου ἐν Μαραθῶνι εὐχῆς ἐτήσιον θυσίαν εἰς τὴν Ἄρτεμιν, καὶ νὰ ἐπιμελεῖται τοὺς ἐπικληθείους ἀγῶνας τῶν ἐν πολέμῳ πιπτόντων. Οἱ τρεῖς οὗτοι ἄρχοντες ὁ Ἐπώνυμος, ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Πολέμαρχος εἶχον ἕκαστος δύο παρῆδρους, ἵνα βοηθῶσιν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν αὐτῶν.

Οἱ θεσμοθέται ἦσαν λειτουργοὶ τῆς δικαιοσύνης, καὶ φαίνεται ὅτι ὠνομάσθησαν θεσμοθέται διότι, μὴ ὑπάρχοντος γεγραμμένου τυχόν νόμου, ἐκαλοῦντο νὰ κάμωσιν αὐτοὶ τοιοῦτον τινα θεσμὸν, ἂν καὶ πραγματικῶς αὐτοὶ μόνον ἐδήλουσαν καὶ ἠμῆνευον αὐτοὺς. Ἄπειρον οὗτοι νὰ ἀναθεωρῶσι καὶ διορθῶσι κατ' ἔτος ὅλους τοὺς ὑπάρχοντες νόμους, ἠδύναντο νὰ ἀποβρίπτωσι τοὺς ἀντιπρακτικούς καὶ περιττοὺς, νὰ ἐξετάζωσι μήπως κατηρημένοι νόμοι εὐρίσκονται μεταξὺ τῶν ἰσχυόντων (Αἰσχ. κατὰ Κτησιφ. 59)· ἡ περὶ τούτων ἀναφορὰ αὐτῶν ὑπεβάλλετο ἐνώπιον τοῦ δήμου, ὅστις ἀνετίθει τὸ ἔργον τῶν μεταβολῶν εἰς ἐπὶ τούτῳ ἐλεγχομένους νομοθέτας (Αἰσχ. ἀνωτ.), ἄλλους τῶν θεσμοθετῶν ὄντας.

Τῶν θεσμοθετῶν προσέτι ἔργον ἦτον νὰ δέχωνται μηνύσεις καὶ νὰ εἰσάγωσι τὰς ὑποθέσεις ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, προγράφοντες τὰς ἡμέρας τῶν συνεδριάσεων αὐτῶν, (Πολυδ. Η. 87. 88)· ἐδέχοντο ἐνδείξεις κατὰ τῶν μὴ πληρωσάντων τὰς ζημίαις (πρόστιμα) ἢ ὀφειλετῶν ἄλλως τοῦ δημοσίου· εἰσαγγέλλας κατὰ βητόρων ἐνόχων πράξεων, ἀφαιρουσῶν αὐτοῖς τὸ δικαίωμα τοῦ πρὸς τὸ πλῆθος ὁμιλεῖν· ἂν παρημέλουν τὴν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων εἰσαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων τούτων ἀπέβαλλον τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ γίνωνται ἀρειοπαγίται μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐνιαυσίου ἀρχῆς τῶν· (Δημοσθ. Μειδ. 529. 530. Μικαρ. 1075. Τιμοκρ. 707. Bockh. πολ. Οἰκ. Ἀθ. Α. 59. Β. 72. α. μ. Αἰσχ. Τιμαρχ. 5). Αἱ ὕβρεως γραφαὶ ἐπέροντο ἐνώπιον τούτων καὶ αἱ μηνύσεις κατὰ τῶν φυτευόντων ἐλαίας περισσοτέρας τῶν παρὰ τοῦ νόμου εἰς ἕκαστον ἰδιοκτητὴν ὄρισμένων (Δημοσθ. π. Στεφ. Β. 1137. Νεαιρ. 1351. 1363. 1368. Τιμοκρ. 72. Πολυδ. Η. 88· Schoemann 271. Bockh Α. 259. 317). Ἐδέχοντο ἐπιγραφὰς κατὰ τῶν δωροδοκούντων τὴν Ἠλιαίαν ἢ ἄλλα δικαστήρια, ἢ τὴν βουλὴν, κατὰ τῶν ἐπιβουλεύοντων τὴν δημοκρατίαν, κατὰ τῶν δωροδοκουμένων εἰς δημοσίας ἢ ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις συνηγόρων. Ἐνώπιον αὐτῶν ἐγένετο μηνύσεις ἂν ξένος συνδικητῆτο μετὰ ἀστὴς γυναικός, ἂν ὑπῆνδρυνε τις ὡς ἰδίαν τοῦ θυγατέρα ἄλλου τέκνον, ἢ καθείργνευ ὡς μοιχὸν τὸν μὴ τοιοῦτον· ἔχρεώσθησαν νὰ εἰσαγγέλλωσι τὰς εἰσαγγ-

γελίας εἰς τὸν δῆμον· ἂν εἰσῆγέτο εἰσαγγέλλει τις ἐνώπιον τῆς βουλῆς, καὶ αὕτη ἐξεδίδο καταδικαστικὴν ἀπόφασιν, χρεὸς τῶν θεσμοθετῶν ἦτον νὰ φέρωσι ταύτην ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων πρὸς ἐπικύρωσιν ἢ ἀναθεώρησιν.

Ἐκ τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἦτον νὰ κυρῶσι συνθήκας (σύμβολα) μετὰ τῶν ἄλλων πόλεων, διατάττοντες τοὺς ὅρους κατὰ τοὺς ὁποίους οἱ κάτοικοι αὐτῶν ἤθελον δικάζεσθαι ἐν Ἀθήναις πρὸς Ἀθηναίους. (Πολυδ. Σ. 87. Ἀρποκρ. καταχειροτονία: Schoem. 224. Δημοσθ. κ. Ἀρις. 630) Ὅμοι δὲ οἱ ἐννέα ἄρχοντες εἶχον ἐξουσίαν νὰ θανατώσωσι τὸν ἐκ τῆς ἐξουρίας εἰς ἀπηγορευμένον τόπον ἐπιστρέφοντα. Ἐρρόντιζον διὰ τὴν ἐπιχειροτονίαν τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν καθ' ἐκαστὴν Πρυτανίαν (ἐπερωτῶσι εἰ δοκεῖ καλῶς ἄρχειν). Εἰσῆγαγον εἰς δίκην τοὺς ἀποχειροτονημένους, ἂν ἐγένετο κατ' αὐτῶν γραφὴ τις ἢ εἰσαγγελία. Ἐκλήρουν τοὺς δικαστὰς, καὶ πιθανῶς προέδρουν εἰς τὴν ἐνικύσιον ἐκλογὴν τῶν στρατηγῶν καὶ ἄλλων στρατιωτικῶν ἀρχῶν.

Περαιόντες τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν χρεῶν τῶν 9 ἀρχόντων νομίζομεν ἀναγκαῖον νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι πρέπει νὰ προσέχωμεν εἰς τὴν σημασίαν τοῦ ὀνόματος ἄρχων· διότι πολλάκις ἔχει εἰς τοὺς ῥήτορας διττὴν σημασίαν· δηλοῖ τοὺς κυρίως 9 ἄρχοντας, καὶ ἐνίοτε πάντα οἰανδήποτε κατέχοντα ἀρχὴν· π. χ. εἰς τὸν Ἰσαῖον (περὶ Κλεωνύμ. Κλήρου)· εἰς τῶν ἀρχόντων, σημαίνει εἰς τῶν ἀστυνόμων, ὅτινες ἦσαν ἀρχὴ ὡς καὶ οἱ 9 ἄρχοντες.

Τὰ προνόμια καὶ αἱ τιμαὶ τῶν ἀρχόντων ἦσαν αἱ ἐξῆς (Boeckh. Β. 322. Δημοσθ. πρ. Λεπτ. 462. 464. Μειδ. 524. Πολυδ. Η. 86.) ἐξήρουντο τῆς τριεραρχίας, ἔφερον στέφανον ἐκ μυρσίνης. Ὅστις ἤθελε κτυπήσει αὐτοὺς φέροντας τὸν στέφανον τοῦτον κατεδικάζετο εἰς ἀτιμίαν· μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀρχῆς τῶν ἐγένοντο μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐὰν ἀνεπιλήπτως ἐξετέλουν τὰ καθήκοντα τοῦ ἐνιαυσίου αὐτῶν ἀξιώματος. (ἰδ. Πολυδ. Η. 85—92).

Περὶ φυλακῶν.

Σπανίως οἱ Ἕλληες καταδικάζον εἰς φυλακὴν τοὺς ἐγκληματίαις, προστίμων δὲ ταύτης τὴν ἐξουρίαν. Ἐφυλάκιζον δὲ τινὰς οὐχὶ πρὸς τιμωρίαν ἀλλ' ἵνα μὴ ἀποδράσωσιν ἐκ τῆς πόλεως μέχρις οὗ ἀποτίσωσιν ἐπιβληθεῖσαν αὐτοῖς ζημίαν· ἐνίοτε ἐπεβάλλετο οἰκθεν παρὰ τῶν δικαστῶν τοῖς ἐπὶ κλοπῇ καταδικαζομένοις, ἐκτὸς τῶν ἄλλων νενομισμένων ποινῶν, καὶ ἡ τοῦ δεσμοῦ, ὡς πρόσθετος τιμωρία, ὅπερ ἐλέγετο προστίμημα, ἦν δὲ ὁ δεσμὸς οὗτος οὐχὶ κυρίως φυλακὴ, ἀλλὰ ἐκθεσις δημοσία τῶν κλεπτῶν ἐν ποδοκῆκῃ ἐπὶ πέντε νυχθήμερα· (τὸ ἐν ζύλῳ δεδεσθαι).

Ἡ φυλακὴ ὠνομάζετο διαφόρως παρὰ διαφόροις πόλεσιν· ἐν Βοιωτίᾳ ἐλέγετο αὕτη Ἀναγκαῖον, ἐν Κύπρῳ Κέραμος, ἐν Κορίνθῳ Κῶς, ἐν Σάμῳ γοργύρα (kerker γερμανιστί), οὕτω καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἰωσιν. (Ἠρόδ. Γ. 145. Πολυδ. Θ. 45), ἐν Ἀθήναις πρότερον μὲν ἐκαλεῖτο δεσμοκτήριον, μετὰ ταῦτα δὲ κατ' εὐφημισμὸν οἰκημα, εἰς τοῦτο προσήγαγεν τοὺς εἰς θάνατον καταδικαζομένους, καὶ διετέλει ὑπὸ τὴν ἐφορίαν τῶν ἐνδεκα. Ἡ θύρα τοῦ δεσμοκτηρίου ἢ νομοφυλακίου, δι' ἧς ἀπήγον τοὺς καταδίκους πρὸς τὸ θανατώσαι αὐτοὺς, ἐκαλεῖτο Χαρῶνιον (Πολυδ. Η. 102)· τὸ φυλακίζειν ἐλέγετο ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων δεῖν· εὐρηται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐν τῷ ὄρκῳ τῶν βουλευτῶν α οὐδὲ δῆσω Ἀθηναίων οὐδένα. Ἡ δὲ παρὰ Θουκυδίδῃ φράσις «ἀδεσμος φυλακῆ» (Γ. 34) σημαίνει ἀγρυπνον ἐπιτήρησιν καὶ περιορισμὸν, οὐχὶ ὁμῶς ἐντὸς δεσμοκτηρίου. (libera Custodia).

— Τὴν 20 τ. μ. ἐγένετο ἡ ἐπέτειος ἐορτὴ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Ἑλλ. Πανεπιστημίου Ὁθωνος· ὁ καθολικὸς τῆς φιλοσοφικῆς Σχολῆς Κ. Κουμανούδης ἐξεφώνησε λόγον περὶ ἐθνικῆς ἐνότητος.

— Ὁ Ἀγγλικὸς στόλος προσωρμύσθη εἰς Κέρκυραν.
— Ὁ Γαλλικὸς ἀποπέλει ἐκ Σαλαμίνας τὴν προσηχὴ τρίτην, διευθυνόμενος, ὡς λέγουσιν, εἰς Κωνσταντινούπολιν.

— Καὶ ἡ Ῥωσσία καὶ ἡ Τουρκία ἐτοιμάζονται σπουδαίως πρὸς πόλεμον· θέλουσιν ὡς βέβαιον ὅτι διήλθον ἤδη τὸν ποταμὸν Ζευχθέντα διὰ γεφυρῶν ἀρκετὰ Ῥωσσιὰ στρατεύματα. Ὁ στόλος τοῦ Σουλτάνου ἐρυμουλήθη εἰς Βουγιουκδερέν· ὑπὲρ τὰς 150,000 Ῥωσσιῶν στρατοῦ ἐρθασεν εἰς Βασααραβίαν. Αὕτη εἶναι ἡ σύνοψις τῶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως χθελιστῶν ἐιδήσεων.

— Προχθὲς ἐγένετο ἐν τῇ Γερουσίᾳ ἡ ἐναρξίς τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1853, ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου ἤδη εἰς αὐτὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου εἰσαχθέντος, τὸ μεταξὺ δὲ τοῦτο διάστημα ἐδαπάνησεν ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Γερουσίας εἰς τὴν θάλασον τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου καὶ τὴν σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς κατὰ τῆς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Τὸ τετραμηνιαῖον δὲ τοῦτο κατασκευάσμα τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς διέλυσεν ὡς ἀράγιον ὁ ὑπουργὸς οὗτος, διὰ δεινῶν καὶ πλήρους ἀκαταμάχητων ἐπιχειρημάτων καὶ ἀναντιρρήτων ἀληθειῶν λόγου, ὃν ἀπήγγειλεν ἐνώπιον τοῦ σεβαστοῦ τούτου σώματος τὴν προχθελιστὴν Παρασκευὴν. Τοιαύτη εἶναι ἡ τύχη πάντοτε τῶν πλασματῶν τῆς φαντασίας, ὅταν ἀντιπαρίσταται αὐτῷ ἀναντιρρήτα γεγονότα· ἢ τῶν πραγμάτων ὑπόστασις ὑπερίσχυσεν ἀπ' αἰῶνος τῶν ἀνυποστάτων ὄψεσιν.

— Ὁ γενναῖος στρατιωτικὸς, ἀγαθὸς πολίτης, καὶ τοῦ ἀγῶνος ὑπὲρ πατρίδος οὐσιωδῶς μετασχὼν Κ. Ι. Παπατσώνης πρεσβιβάσθη ἐπαξίως εἰς βαθμὸν πραγματικῶν συνταγματάρχων.

Περὶ τῶν ἄλλων στρατιωτικῶν προβιβασμῶν θέλομεν διαλάθει ἐν τῷ ἐπομένῳ φύλλῳ ἀφοῦ λάβωμεν ἀκριβῆ καὶ περὶ αὐτῶν γνῶσιν.

— Εἰς τὴν περὶ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Μαθητῶν λέσχην τοῦ ἀρ. 12 τοῦ διευτοῦ Κατόπτρου θέλομεν ἀπαντήσαι φιλολογικῶς διὰ προσεχούς φύλλου τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν, ἔπειτα οἱ σκυτοτόμοι ἡμεῖς ἀφίνομεν πλέον πάντα κόθορον νὰ ἴναι τοῦ ἐθελοντοῦ.

— Ἀναγκινώσκουμεν εἰς τὴν Ἐνωσιν Σύρου. Πρὸ τινῶν ἡμερῶν διαμῆναι εἰς τὴν πόλιν μας ὁ ἀξιώσιμος διευθυντὴς τῶν δημοτικῶν τοῦ Κράτους σχολείων Κύριος Γεώρ. Χρυσοβέργης, ἀφίχθεις διὰ τοῦ παρελθόντος Ἀυστριακοῦ ἀτμοπλοίου. Ὁ Κύριος διευθυντὴς μετέβη ἐνταῦθα εἰς Ἀθηνῶν, ἔνεκεν ἐξετάσεως τῶν ἀλληλοδιδασκτικῶν μας σχολείων, καὶ ἐνταῦθ' ἐπὶ ἐξέτασιν τῶν μελλουσῶν νεανίδων νὰ διδάξωσιν ὡς διδασκάλισαι εἰς τὰ διάφορα τοῦ Κράτους δημοτικὰ καὶ ἰδιοσυντήρητα σχολεῖα. Ὁ Κύριος Χρυσοβέργης, ὡς μᾶς ἐβεβαίωσαν οἱ περιττόντες τὸν ἄδρα, εἶναι συστηματικῆς παιδείας κάτοχος, ὅπερ γινώσκουμεν καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ πρὸ πολλοῦ, καὶ διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ ὁποίου συνεχάρημεν τὸ ὑπουργεῖον, καὶ τὴν πατρίδα μας αὐτήν. Ὁ Κύριος Χρυσοβέργης πρὸς ταῖς ἄλλαις αὐτοῦ φυσικαῖς καὶ ἠθικαῖς ἀρεταῖς ἔχει καὶ τὸ πλεονέκτημα νὰ ἴναι ἀληθὴς Ἕλληνας, καὶ νὰ θελήσῃ νὰ προστίθῃται εἰς τὰ διάφορα τὰ συνοδεύοντα τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἐκμάθησιν φιλοκαλίᾳ εἶδη, καὶ τὸ ἀναγκαῖον εἶδος διὰ τὸν Ἕλληνα, ἧγουν τὸ ἐπιστάσθαι τὰ χρεῖωδη σύμφωνα μὲ τὴν κατάστασιν καὶ τὴν θέσιν ἐκάστου. Εἶθε ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. πρὸς ἀπάσας τὰς ἐκλογὰς τῶν ὑπαλλήλων τῆς νὰ ἴναι, ὅπως ἐν τῇ ἐκλογῇ τῆς ταύτης ἐπιτυχῆ!

— Ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν εὐκρεστήθη δι' Ὑ. Β. διατάγματος νὰ ἐπιτρέψῃ τῷ Κυρίῳ Ἀνδρέᾳ Κορομηλᾷ ἵνα δεχθῆ τὸ εἰς αὐτὸν ἀπονεμηθὲν παρὰ τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος τοῦ Ἀυτοκράτορος πᾶσῶν τῶν Ῥωσσιῶν πρώτης τάξεως χρυσοῦν νομισματόσημον, περὶ οὗ ἐγράψαμεν ἄλλοτε τὰ δένδια. Τὸ νομισματόσημον τοῦτο φέρει ἐπὶ τοῦ ἐὸς προσώπου τὴν προτομὴν τοῦ Ἀυτοκράτορος καὶ περὶ αὐτὴν τὰς λέξεις NIKOLAUS I. TOTIUS RUSSIAE IMPERATOR ἐπὶ τοῦ ἐτέρου δὲ στέφανον δάφνης καὶ ἐν αὐτῷ τὰς λέξεις PRAEMIA DIGNO. Τὸ βραβεῖον τοῦτο τῆς βιομηχανικῆς προόδου τοῦ Κ. Κορομηλᾷ συνοδεύεται μὲ ἐγγράφον ὅσον οἶόν τε εὐγενὲς καὶ προτροπικόν. Παρομοίᾳ τιμῆς ἠξιώθη πρὸ τινος καιροῦ ὁ Κ. Κορομηλᾷς καὶ παρὰ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Ἀυτοκράτορος τῶν Γάλλων Ναπολέοντος Γ'. δι' αὐτογράφου ἐνουστάτης ἐπιστολῆς, δι' ἧς ἀναγνωρίζεται ὡς συντελέσας διὰ τῆς βιομηχανίας του εἰς τὸν φωτισμὸν οὐ μόνον τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀνατολῆς.

Γνωστὸν δὲ εἶναι ὅτι ὁ μεγαλεπήβολος οὗτος βιομήχανος ἐτιμήθη πρὸ πάντων πρᾶξ τῆς Α. Μ. τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν Βασιλέως διὰ τοῦ σταυροῦ τοῦ Σωτήρος καὶ ἄλλων σημείων εὐνοίας, ἔνεκα τοῦ ζήλου αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ τῆς τελειοποιήσεως τῆς φωτοδότηδος τέχνης. Τοιοῦτους δρέπουσι τοὺς καρποὺς οἱ ἀκαμάτως ἐργαζόμενοι εἰς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ διάδοσιν κοινωφελῶν ἔργων, καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ ἑαυτοῖς καὶ τῇ πατρίδι διὰ τοῦτο παρέχοντες.

— Ὁ Αἰὼν δημοσιεύει χθὲς τὰ εἰς τὴν Ὑ. Πύλιν ἐπιδοθέντα ἐπίσημα ἐγγράφα τοῦ Πρ. Μεντακίωφ καὶ τῆς προταθείσης συνθήκης τὸ σχέδιον.

Ἄριθ. Πρωτ. 1946.

Διεκ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ.

Πρὸς τοὺς Γυμνασιάρχας, Σχολάρχας καὶ Διδασκάλους τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων.

Τινὲς ὑμῶν ἀποροῦντες ἐν μέρει εἰς τὴν ἐννοίαν τῆς ἡμετέρας ἐγκυκλίου τῆς 8 τοῦ παρελθόντος μηνὸς καὶ ὑπ' ἀριθ. 1946 περὶ εἰσπράξεως δικαιωμάτων παρὰ τῶν μαθητῶν, ἀπέτειναν ἐρωτήσεις, ἐξ ὧν λαμβάνομεν τὴν ἀπορρομὴν ν' ἀπευθύνωμεν πρὸς ἅπαντας ἡμᾶς τὰς ἐπιμένας διασαφήσεις, εἰς πρόληψιν πάσης ἐλλείψεως, ἧτις εἰς ἀμφιβολίαι· ἠθελεν εἰσχωρήσει περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δι' αὐτῆς ἐντεταλμένων.

Δικαίωμα ἐγγραφῆς λαμβάνεται παρὰ τοῦ μαθητοῦ ἀπαξ μόνον, ὅταν οὗτος κατὰ πρόωτον εἰσέλθῃ εἰς τὸ Γυμνάσιον ἢ τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, καὶ ἐν μὲν τοῖς Γυμνασίοις συνίσταται αὐτὸ εἰς δραχ. 5, ἐν δὲ τοῖς Ἑλληνικοῖς Σχολείοις εἰς δραχ. 3 (ὅρα ἐδάφ. δ. τοῦ 119 ἀρθροῦ τοῦ κανονισμοῦ) δὲν πρέπει δὲ νὰ θεωρηθῆ ὡς ἐγγραφὴ ἢ κατ' ἔτος γινομένη σημεῖωσις τῶν μαθητῶν ἀπὸ μιᾶς τάξεως εἰς ἄλλην, ὑπαγορευμένη ἐκ τῶν πρεβιθασμῶν αὐτῶν, καὶ ἐπομένως οὐδὲ δικαίωμα δι' αὐτὴν ὑποχρεοῦνται οὗτοι νὰ καταβάλλωσι.

Τὰ δηλωτικὰ τῶν σπουδῶν τῶν μαθητῶν ἐγγράφα, τὰ ὅποια ἐκδίδουσι τὰ Γυμνάσια ἢ τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα εἰσὶ τριῶν εἰδῶν. Ἄ. Ἀπολυτήριον, τὸ ὅποῖον λαμβάνουσιν ὅσοι, διελθόντες τὰ κανονισμένα μαθήματα τοῦ Γυμνασίου ἢ τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου, ἀποδείξωσι δι' ἐξετάσεων ὅτι ἐπίστανται ἐντελῶς αὐτὰ. Β'. Ἐνδεικτικόν, διδόμενον κατ' ἔτος, καὶ ἐν ᾧ δηλοῦται τοῦ ἐξετασθέντος ἡ εἰς τὰ μαθήματα ἐπίδοσις καὶ ἡ διαγωγὴ αὐτοῦ ἐν τῷ καταστήματι καὶ γ'. Ἀποδεικτικόν, ἐν ᾧ ἀπλῶς φανερῶνται τὰ μαθήματα ὅσα ὁ βουλομένος νὰ λάβῃ αὐτὸ μαθητὴς δι' οἰονδήποτε λόγον δέικουσι. Δι' ἕκαστον τούτων ὁ μαθητὴς θέλει καταβάλλει, εἰ μὲν εἶναι Γυμνασίου δραχμὰς 3, εἰ δὲ Ἑλληνικοῦ Σχολείου δραχμὴν 1, ἐκτὸς τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου (ὅρα ἐδάφ. β'. τοῦ ἀρθροῦ 119 τοῦ κανονισμοῦ). Παρὰ τῶν ἤδη ἐγγεγραμμένων εἰς τὰ Γυμνάσια ἢ τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα δὲν θέλει ἀπαιτηθῆ ἐγγραφῆς δικαίωμα.

Ἐξαιροῦνται τῆς πληρωμῆς τοῦ δικαιώματος τῆς ἐγγραφῆς, τοῦ ἀπολυτήριου, τοῦ ἐνδεικτικοῦ καὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ οἱ ὑπότροφοι τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὅσοι προσέτι τῶν μαθητῶν εὐμισκῶνται ἀποδεδειγμένως εἰς ἐσχάτην ἔνδειαν. Τῶν ἀξίων δὲ τῆς τοιαύτης χάριτος τὴν ἐξασκίωσιν ἀφίνομεν εἰς τὴν εὐσυνείδητον φροντίδα, ἐν μὲν τοῖς Γυμνασίοις καὶ τοῖς παρ' αὐτοῖς προσρητημένοις Ἑλληνικοῖς Σχολείοις, τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς Σχολείοις, τῶν διδασκάλων καὶ τοῦ προέδρου τῆς ἐφορέας τοῦ Σχολείου. Δὲν ἀπαλλασσοῦνται ὅμως τοῦ δικαιώματος τοῦ ἡμετέρου οὔτε οἱ πένντες οὐδ' οἱ ὑπότροφοι τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ ἀπ' ἄλλου ἄλλο Γυμνάσιον ἢ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον μεταβαίνοντες θέλουσι πληρῶναι νέον ἐγγραφῆς δικαίωμα. Οὐδεὶς δὲ μαθητὴς γίνεται δεκτὸς πρὸς ἐγγραφὴν, ἂν προηγουμένως δὲν παρουσιάσῃ εἰς τὸν Γυμνασιάρχην ἢ τὸν Σχολάρχην ποιστοποιητικὸν τῶν ὧν διήλθε μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μαθημάτων. Πάντα δὲ ἀνεξαιρέτως τὰ πρὸς μαθητὰς ἐκδιδομένα ἐγγράφα περὶ τῶν σπουδῶν αὐτῶν καὶ ἀνωτέρω ἐπιδοθέντα θέλουσι γράφεσθαι ἐπὶ μιᾷ δραχμῆς ἐνόμου χαρτοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς περὶ χαρτοσήμου κειμένας διατάξεις. Οἱ ἀνοόμενοι νὰ καταβάλλωσι τὸ τῆς ἐγγραφῆς δικαίωμα δὲν γίνονται δεκτοὶ οὐδ' ὡς ἀροατοὶ εἰς τὸ Γυμνάσιον ἢ τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον. Εἰς τὴν ἀπαιτούμενην δὲ γραφικὴν ἐργασίαν, πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς περὶ τῆς πρόκειται ὑπερσίας, ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσι τὴν δυνατὴν συνδρομὴν εἰς τὸν Γυμνασιάρχην ἢ τὸν Σχολάρχην καὶ οἱ λοιποὶ Καθηγηταὶ ἢ Διδασκαλοὶ, εἰς τοῦτο ὑπ' αὐτοῦ καλούμενοι. Τὸν περὶ εἰσπράξεως τῶν δικαιωμάτων τούτων πίνακα θέλετε τηρήσει ἀκριβῶς κατὰ τὸ σταλὲν ἤδη πρὸς ὑμᾶς ὑπόδειγμα ἐπὶ τοῦ παρόντος, εἰς τὸ ἐπιὸν δὲ ἔτος θέλομεν λάβει τὴν πρόνοιαν νὰ πέμψωμεν καταλληλοτέρους πρὸς τὸν σκοπὸν ἐντύπου πίνακας. Τὰ ὄνοματά δὲ τῶν ἀπαλλασσομένων τῆς πληρωμῆς τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος δικαιωμάτων θέλουσι σημειοῦσθαι εἰς τὴν στήλην τῶν παρατηρήσεων, εἰς γνῶσιν καὶ τοῦ Ὑπουργείου. Τὰ συναγόμενα χρήματα ἐκ τῶν ἐνδεικτικῶν καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν θέλουσιν ἀποστέλλεσθαι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, τὰ δὲ ἐκ τῶν ἀπολυτηρίων καὶ τῶν ἐγγραφῶν κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτωβρίου.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΛΑΧΟΣ.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΚΑΙ ΤΥΠΟΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ